

Publicerad 2009-11-18 00:07 av Thisisnotashoe

Tvivel. Tro och Tvivel.

Och jag skulle ha sagt jag älskar dig, men stolthet kom i vägen

Det stormar på månen, jag lovar, det är sant. Och du, när jag ser mig själv i speglen ser jag ingenting.

Ingenting. Det är så jävla tomt. Jag vill att tomheten ska blåsa bort. Precis som löven skjuls från träden ska den slitas loss från sina fästen och försvinna, dala bort. Det vill jag. Och säg mig hur ska man nånsin kunna vara sig själv sålänge man inte har en aning om vem man är?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Thisisnotashoe med Poeter.se id #31234 innehar upphovsrätten